REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 870/2014 AL COMISIEI

din 11 august 2014

privind criteriile aplicabile solicitanților de capacități de infrastructură feroviară

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european ([1]), în special articolul 41 alineatul (3),

întrucât:

(1) Articolul 41 alineatul (2) din Directiva 2012/34/UE prevede că administratorii de infrastructură au posibilitatea de a impune anumite cerințe solicitanților în vederea asigurării încasărilor previzionate și a utilizării viitoare a infrastructurii.

(2) Respectivele cerințe ar trebui să fie corespunzătoare, transparente și nediscriminatorii. Acestea pot include doar prevederea unei garanții financiare care nu ar trebui să depășească un nivel corespunzător, proporțional cu nivelul de activitate prevăzut al solicitantului, și garantarea capacității acestuia de pregătire a unor oferte conforme pentru obținerea unor capacități de infrastructură.

(3) Garanțiile financiare ar putea să ia forma unor plăți în avans sau a unor garanții furnizate de instituții financiare.

(4) Caracterul adecvat al cerințelor menționate în considerentul 2 ar trebui să țină seama de faptul că infrastructura modurilor de transport concurente, precum transportul rutier și aerian, maritim și pe căi navigabile interioare, este adesea exonerată de taxe de utilizare și, prin urmare, este exonerată și de garanții financiare. Pentru a garanta o concurență echitabilă între modurile de transport, nivelul și durata garanțiilor financiare ar trebui să fie limitate la strictul necesar.

(5) Aceste garanții financiare sunt corespunzătoare doar dacă sunt necesare pentru a oferi administratorului de infrastructură asigurări cu privire la veniturile viitoare și la utilizarea infrastructurii. Necesitatea garanțiilor financiare este cu atât mai redusă cu cât administratorii de infrastructură se pot baza pe controalele și pe supravegherea capacității financiare a întreprinderilor feroviare din cadrul procedurii de acordare a licențelor în conformitate cu capitolul III din Directiva 2012/34/UE și, în special, cu articolul 20 din directiva respectivă.

(6) Dat fiind că acestor garanții li se aplică principiul nediscriminării, nu ar trebui să se facă nicio distincție între cerințele de garanție aplicate solicitanților publici și privați.

(7) Garanțiile ar trebui să fie proporționale cu nivelul de risc pe care îl reprezintă solicitantul pentru administratorul de infrastructură în diferite etape ale alocării capacității. În general, riscul este considerat a fi scăzut din moment ce capacitatea poate fi realocată altor întreprinderi feroviare.

(8) O garanție care este solicitată în legătură cu pregătirea ofertelor conforme poate fi considerată corespunzătoare, transparentă și nediscriminatorie doar dacă administratorul infrastructurii stabilește în documentul de referință al rețelei reguli clare și transparente pentru pregătirea cererii de capacitate și dacă oferă solicitanților instrumentele necesare de sprijin. Deoarece nu este posibil să se stabilească în mod obiectiv capacitatea de pregătire a unor oferte conforme înainte de procedura de depunere a cererilor, lipsa capacității poate fi determinată numai după această procedură, pe baza eșecului repetat de a prezenta respectivele oferte sau de a furniza informațiile necesare administratorului infrastructurii. Solicitantul este responsabil de acest eșec, care este sancționat prin excluderea sa de la solicitarea unei anumite trase.

(9) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului prevăzut la articolul 62 alineatul (1) din Directiva 2012/34/UE,

([1]) JO L 343, 14.12.2012, p. 32.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește cerințe referitoare la garanțiile financiare pe care un administrator de infrastructură le poate cere în vederea asigurării încasărilor previzionate fără a depăși un nivel proporțional cu nivelul activităților preconizate de solicitant. Cerințele includ, în special, condițiile privind momentul în care se poate solicita o garanție sau o plată în avans, precum și nivelul și durata unei garanții financiare. În plus, prezentul regulament stabilește anumite detalii referitoare la criteriile de evaluare a capacității solicitantului de a pregăti oferte conforme pentru obținerea unor capacități de infrastructură.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarea definiție:

„garanție financiară" înseamnă (a) plăți în avans menite să reducă și să anticipe obligațiile viitoare de plată a tarifelor de infrastructură; sau (b) clauze contractuale prin care o instituție financiară, de exemplu o bancă, se angajează să garanteze efectuarea unor astfel de plăți atunci când acestea sunt datorate.

Articolul 3

Condiții privind garanțiile financiare

(1) Solicitantul poate alege să furnizeze garanția financiară solicitată fie prin intermediul unei plăți în avans, fie prin intermediul unei clauze contractuale, în sensul articolului 2. În cazul în care un administrator de infrastructură îi cere unui solicitant să furnizeze o plată în avans pentru tarifele de infrastructură, acesta nu poate solicita concomitent alte garanții financiare pentru aceleași activități preconizate.

(2) Un administrator de infrastructură îi cere unui solicitant să prezinte garanții financiare numai în cazul în care ratingul de credit al acestuia sugerează că ar putea avea dificultăți de efectuare a plăților periodice aferente tarifelor de infrastructură. Administratorul de infrastructură menționează, dacă este cazul, acest rating de credit în capitolul privind principiile de tarifare din documentul de referință al rețelei sale. Administratorul de infrastructură își bazează cererea de garanții financiare pe ratinguri care datează cel mult de doi ani și care sunt furnizate de o agenție de rating de credit.

(3) Administratorul de infrastructură nu cere o garanție financiară:

(a) de la întreprinderea feroviară desemnată, dacă o garanție financiară a fost deja acordată sau plătită de către solicitant, care nu e întreprindere feroviară, în vederea acoperirii plăților viitoare pentru aceeași activitate preconizată;

(b) dacă tarifele de infrastructură urmează să fie plătite direct administratorului de infrastructură de către o autoritate competentă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

Articolul 4

Nivelul și durata garanțiilor financiare

(1) Nivelul garanțiilor financiare cerute de la un solicitant nu depășește valoarea estimată a tarifelor suportate în cursul a două luni de exploatare solicitată a trenurilor.

(2) Din valoarea maximă estimată a tarifelor menționată la alineatul (1) se deduc tarifele de rezervare plătite în conformitate cu articolul 36 din Directiva 2012/34/UE.

(3) Administratorul de infrastructură nu impune ca o garanție financiară să devină efectivă cu mai mult de zece zile înainte de prima zi a lunii în care întreprinderea feroviară începe exploatarea trenurilor pentru care este necesară plata tarifelor de infrastructură pe care garanția financiară este destinată să le acopere. În cazul în care capacitatea este alocată după această dată, administratorul de infrastructură poate cere garanția financiară într-un termen scurt.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și (CEE) nr. 1107/70 ale Consiliului (JO L 315, 3.12.2007, p. 1).

Articolul 5

Capacitatea de pregătire a unor oferte conforme pentru obținerea unor capacități de infrastructură

Administratorul de infrastructură nu respinge o cerere pentru o anumită trasă pe motiv că nu au fost furnizate garanții privind capacitatea de pregătire a unei oferte conforme pentru obținerea unor capacități de infrastructură, în sensul articolului 41 alineatul (2) din Directiva 2012/34/UE, cu excepția cazului în care:

(a) solicitantul nu a reușit să răspundă la două cereri ulterioare de furnizare a unor informații lipsă sau a răspuns în mod repetat într-un mod care nu îndeplinește condițiile stabilite în documentul de referință al rețelei menționat la articolul 27 din Directiva 2012/34/UE și în anexa IV la respectiva directivă în ceea ce privește procedurile privind trasele; și

(b) administratorul de infrastructură poate demonstra, la cererea organismului de reglementare și într-un mod pe care organismul de reglementare îl consideră satisfăcător, că a luat toate măsurile rezonabile pentru a sprijini depunerea corectă și la timp a cererilor.

Articolul 6

Dispoziții tranzitorii

Atunci când este necesar, administratorii de infrastructură își aliniază documentele de referință ale rețelei la dispozițiile prezentului regulament pentru prima perioadă din calendar care urmează intrării în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 7

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 16 iunie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 august 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO